ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ 11
ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΜΜΑΙ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52666
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52667-ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 53.54
ΔΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 53551-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53455

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 4ΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 700
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 12
ΑΙ ΕΞΑΜΗΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΑΝΑΛΟΓΩΣ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ - ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΡΙΘ. 5747 — ΑΘΗΝΑΙ ΤΡΙΤΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΚΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁ Ἰταλὸς Δικτάτωρ ἐξεφώνησε χθὲς λόγον μακρὸν ἐνώπιον τοῦ φασιστικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου αὐτοῦ ἐνεθυμήθη τὴν ἐποχὴν τῶν κυρώσεων καὶ τὴν κατὰ τῆς Ἰταλίας οἰκονομικὴν ἐκστρατείαν. Ἐπροχώρησεν ἔπειτα εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἀφορμάς του καὶ εἶπεν ὅτι ὑπῆρξε τοῦ πολέμου εἶναι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἐσταμάτησεν ἐκεῖ πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὸν κόσμον ὅτι «ἡ ἧττα τῆς Γαλλίας δὲν ἦτο δεδομένη καὶ οὐδεὶς ἐπερίμενε ὅτι θὰ διελύετο ὡς χιὼν εἰς τὸν ἥλιον εἰς στρατὸς ὑμνηθεὶς ὡς ὁ ἰσχυρότερος τῆς Εὐρώπης, ὅταν τὴν 10ην Ἰουνίου ἡ Ἰταλία ἐπετέθη»—καὶ τέλος, ἀφοῦ ἐμέτρησε τὰ πλοῖα του εἰς τὸν Τάραντα καὶ τὰ εὑρῆκε περίπου σωστά, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα:

«Τὸν λογαριασμόν μας, εἶπε, μὲ τὴν Ἑλλάδα ἦτο καιρὸς νὰ τὸν ἐξοφλήσωμεν. Πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ κλασικισταὶ Ἰταλοί, οἱ ἐναντιούμενοι τῆς ἐποχῆς των ἐραδυποροῦντες, ὅτι οἱ Ἕλληνες μισοῦν τὴν Ἰταλίαν. Τὸ μίσος των αὐτὸ εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνεξήγητον, ἀλλ' εἶναι γενικόν, βαθύ, ἀνίατον καὶ ἐμπνέει ὅλας τὰς τάξεις, ὅλας τὰς πόλεις, ὅλα των τὰ χωρία. Τὸ διατί, εἶναι μυστήριον. Μήπως διότι ἔφυγε ἀπὸ τὸ Πεδεμόντιον διὰ ν' ἀποθάνῃ εἰς τὴν Σφακτηρίαν ὁ Σανταρόζας; Μήπως διότι ὁ Φράττι ἔπεσε εἰς τὸν Δομοκόν. Αὐτὰ εἶναι μωρίαι. Τοὺς μισοῦμεν διότι μᾶς ἔβλαψαν. Τοὺς μισοῦμεν διότι ἀπὸ ἐτῶν μετεχειρίσθησαν τὰ μέσα των, τὰ ὅπλα των καὶ τὴν δύναμίν των διὰ νὰ μᾶς βλάψουν. Τοὺς μισοῦμεν διότι πρὸ εἰκοσιοκτὼ ἐτῶν ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Δωδεκάνησον τὴν ἑλληνικήν, τὴν κατέλαβον ψάλλοντες τὸν Ὕμνον μας καὶ κραδαίνοντες ἑδικάς μας Σημαίας καὶ ἔκτοτε ἤρχισαν νὰ τὴν τυραννοῦν κατὰ τὸν αἱματηρότερον καὶ τὸν βαναυσότερον τρόπον. Τοὺς μισοῦμεν διότι, ὅταν ἠθελήσαμεν νὰ παραμερίσωμεν τὸν πόνον αὐτὸν καὶ ἠρχίσαμεν νὰ διώκωμεν ἡμεῖς τὰς Δωδεκανησιακὰς ὀργανώσεις καὶ ἐφθάσαμεν μέχρι τοῦ νὰ ξύσωμεν μὲ τοὺς ὄνυχάς μας τὸ μάρμαρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφετο ὅτι ὁ Κάνθος ἦτο Δωδεκανήσιος, αὐτοὶ ἐστράφησαν πρὸς τὰ πλευρά μας, πρὸς τὴν Βόρειον Ἤπειρον καὶ ἐπολιτεύθησαν καὶ ἐκεῖ ὡς πλαστογράφοι τῶν ἀριθμῶν, ὡς ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἀδίκου καὶ ὡς μισέλληνες. Τοὺς μισοῦμεν διότι, ζητοῦντες τὴν ἐξόφλησιν ἑνὸς ἔργου ληστῶν, ἐβομβάρδισαν τὴν Κέρκυραν, ἐσκότωσαν ἕνα παιδὶ καὶ μᾶς ἔβαλαν νὰ πληρώσωμεν τὰ ἔξοδα τοῦ βομβαρδισμοῦ. Τοὺς μισοῦμεν διότι διὰ πάσης προπαγάνδας καὶ παντὸς μέσου προσεπάθησαν νὰ ἐνοχλήσουν τὴν ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐδαφῶν ἐθνικήν μας κυριαρχίαν καὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ νὰ γράφουν εἰς τὰς ἐφημερίδας των ὅτι ἡ Κέρκυρα εἶναι ἰταλικὴ καὶ — μία των — ὅτι εἶναι ἰταλικὴ καὶ ἡ Κρήτη. Τοὺς μισοῦμεν διότι μᾶς ἐξηπάτησαν πέρυσι, ὅταν μᾶς διεβεβαίουν ὅτι εἶναι φίλοι μας, ὅταν κατέπλεαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Διότι μᾶς ἐξηπάτησαν πρὸ τεσσάρων μηνῶν ὅταν μᾶς ἐζήτουν ν' ἀποσύρωμεν ἀπὸ τὴν Ἤπειρον τὸν στρατόν μας. Διότι μᾶς ἔπνιξαν τὴν «Ἕλλην». Διότι ἐδημιούργησαν φανταστικὰ καὶ ψευδῆ τὰ ἐπεισόδια τῶν συνόρων. Διότι μᾶς ἐξύπνησαν ὡς δολοφόνοι εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωΐ. Διότι ποτὲ δὲν ὑπῆρξαν τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς καὶ οὐδέποτε μᾶς ἐφέρθησαν παστρικὰ καὶ ἀντρίκια. Διότι πάντοτε ὕπουλοι, πάντοτε συκοφάνται, πάντοτε ψεῦσται, μᾶς ἐβασάνισαν ἀσθενεῖς, μᾶς ὑπενόμευσαν μαχομένους, μᾶς προσεπηλάκισαν κάποτε καὶ νεκρούς, καὶ ἀποδίδοντες ἄτιμα τῆς μεγάλης των Μητρὸς τὰ τροφεῖα μᾶς ἐπότισαν δηλητήριον καὶ χολήν. Παρεφέρθημεν... — Ἐνῷ ἀκόμη ρητορεύει ὁ Μουσσολίνι:

— Εἶναι Κράτος, λέγει, ἀγγλόφιλον, ἐξηρτημένον ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Ὅλα των εἶναι ἀγγλικὰ ὡς καὶ ἡ τσέπη των. Ὅταν τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν, εὗρεν εἰς τὸ Vitry la Charte ἐγγραφα διπλωματικὰ διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἡ Ἑλλὰς εἶχε προσφέρει εἰς τοὺς Ἀγγλογαλλους ὅλας της τὰς ἀεροναυτικὰς βάσεις. Ἀοιπόν, θὰ σταματήσωμεν πάλιν. Δὲν θέλομεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν κ. Μουσσολίνι καί, σύμμαχοι τώρα τῶν Ἄγγλων, ν' ἀπολογηθῶμεν διότι μᾶς θεωρεῖ ἀγγλοφίλους. Ἀγγλόφιλοι εἴμεθα· ἀλλ' ἀνύπαρξαμεν, δὲν ὑπῆρξαμεν ποτὲ ὅσον αὐτός, ὁ ὁποῖος προέτεινε εἰς τοὺς Ἄγγλους εἰς τὰ 1934 νὰ εἰσβάλουν ἀπὸ Τεργέστης ἐναντίον τῆς Γερμανίας διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸ «Ἄνσλους», τὴν ἕνωσιν τῶν Γερμανῶν μὲ τὴν Αὐστρίαν. Ἀλλὰ τὰ ἔγγραφα, αὐτὰ ποὺ λέγει περὶ τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Ἑλλάς, οὐδετέρα καὶ ἐπιμελῶς οὐδετέρα, προσέφερε βάσεις ἢ ἄλλο τι εἰς τοὺς Ἀγγλογάλλους *ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΗ*. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, αὐτό, τὸ *ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΗ*, δὲν τὸ λέγει ἡ στήλη αὐτή, τὸ λέγει *ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ*. Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε συχνὰ καὶ ἐπισήμως τοὺς Ἰταλοὺς νὰ δημοσιεύσουν τὰ ἔγγραφα καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ἀπάντησιν.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν νὰ συνεχίσῃ ὁ Μουσσολίνι, διότι ἐδῶ, ὅπως ἔλεγαν τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς τὰ θέατρα, ἔχει καὶ Κωμωδίαν:

— Ἦτο λοιπὸν καιρὸς νὰ τελειώνωμεν μὲ αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Καὶ αὐτὸ ἔγινε τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ὅτε τὰ στρατεύματά μας διέβησαν τὴν ἑλληνο-ἀλβανικὴν μεθόριον. Τὰ ἀποκόμματα δουνὰ τῆς Ἠπείρου καὶ αἱ λασπώδεις κοιλάδες της δὲν ἐπιτρέπουν τὸν «κεραυνοβόλον πόλεμον» τὸν ὁποῖον ἀνέμεναν οἱ ἀδιόρθωτοι στρατηγοὶ τῶν καφενείων. Οὐδεμία λέξις ἐκ μέρους μου, οὔτε ἐκ μέρους μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐκ μέρους τινὸς ἀρμοδίου, ἀφῆκε νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοιούτου πολέμου. Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται ἔδεαια νὰ διαψεύσω τὰ ὅσα ἡ ἑλληνικὴ προπαγάνδα διαδίδει καὶ μεταφέρουν αἱ ἀγγλικαὶ ἐκπομπαί. Λέγουν ὅτι ἡ Μεραρχία τῶν Ἀλπινιστῶν ἔσχε τρομακτικὰς ἀπωλείας καὶ ὅτι ἐφυγε καὶ ἐκονιορτοποιήθη. Λοιπόν, ὁ Στρατηγὸς Σοδδοῦ μοῦ ἐτηλεγράφησε τὴν 12ην Νοεμβρίου, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὴν Μεραρχίαν, ὅτι ἀπεκόμισε λαμπρὰν ἐντύπωσιν ἀπὸ τὴν θαυμασίαν αὐτὴν μονάδα, τὴν ὁποίαν εὗρε ὑπερήφανον, ὑγιᾶ, γρανιτώδη».

Καὶ παρακάτω:

«Τοὺς 372 νεκροὺς, τοὺς 81 τραυματίας καὶ τοὺς 650 ἐξαφανισθέντας κατὰ τὰς δέκα πρώτας ἡμέρας τῆς μάχης αὐτῆς θὰ ἐκδικηθῶ». Εἶναι ἄσχημον ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ νὰ συγχωρῇ κανεὶς εἰς ἑαυτὸν εἰρωνείας. Ὑπάρχουν τραυματίαι, ὑπάρχουν νεκροί. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, διὰ ν' ἀπαντήσωμεν δι' ὀλίγων, εἰς τίνα ἀνήκουν οἱ ἀριθμοί: Δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν μεραρχίαν τὴν ὁποίαν εὑρῆκεν ὁ Στρατηγὸς «ὑπερήφανον, ὑγιᾶ, γρανιτώδη»: Τέλος ὁ Μουσσολίνι ἀπειλεῖ ὅτι θὰ μᾶς σφάξῃ ὅπως ἔσφαξε τὸν Νεγκοὺς καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ καλέσῃ τοὺς Ἰταλοὺς εἰς γενικὴν ἐπιστράτευσιν διότι ἔχει ἐπὶ ποδὸς πολέμου ἓν ἑκατομμύριον ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἄλλα ὀκτώ. Καὶ καταλήγει ἀπειλῶν ἀπὸ τοὺς φασίστας ν' ἀναλάβουν καὶ πάλιν τὸν ἀγῶνα τῶν «εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἐσωτερικοῦ» διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἡ Ἰταλία καὶ ὁ φασισμὸς ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν μικροαστῶν.

***

Ἀπὸ τὸν λόγον αὐτὸν πρόδηλον εἶναι ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ ἐσωτερικὴ κατάστασις δὲν εἶναι καλή. Ἂν ἦτο καλὴ ὁ Δικτάτωρ δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐκφωνήσῃ τώρα τὸν πρῶτον του μετὰ τὸν πόλεμον λόγον καὶ νὰ δηλώσῃ: *ΠΡΩΤΟΝ*, ψευδῶς, ὅτι δὲν ἔπαθε εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Μεραρχίας τῶν Ἀλπινιστῶν εἶναι μῦθος ἑλληνικός. *ΔΕΥΤΕΡΟΝ* —ἔτι ψευδέστερον— ὅτι εἰς τὸν Τάραντα δὲν εἶχε σημαντικὰς ἀπωλείας. *ΤΡΙΤΟΝ*, ὅτι δὲν θὰ κάμῃ γενικὴν ἐπιστράτευσιν. *ΤΕΤΑΡΤΟΝ*, ὅτι οἱ ὁπαδοί του πρέπει ν' ἀναλάβουν ἀγῶνα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ *ΠΕΜΠΤΟΝ*, ὅτι τώρα ἐν καιρῷ πολέμου πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῇ τὸ κόμμα. Αὐτὸ εἶναι βέβαιον. Ἀλλ' ἂν κακῶς ἀντιλαμβανώμεθα καὶ δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι τώρα ἡ ἐν Ἰταλίᾳ κατάστασις δὲν εἶναι καλή, θὰ εἶναι βέβαιον αὔριον ὁπότε *ΘΑ ΕΙΝΑΙ*. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, αἱ λόγχαι, τὰ πλοῖα καὶ τὰ πτερὰ καὶ—θὰ τὸ λέγωμεν πάντοτε— τῆς ὑβριπμένης Ἠπείρου ἡ ἁγία ἡ εὐλογία θὰ φέρουν τρόπαια εἰς τὴν ἔκπτωσιν καὶ τὴν ἀπαθλίωσιν τοῦ κράτους αὐτοῦ τῶν κακῶν ἀνθρώπων, τῶν συκοφαντῶν καὶ τῶν δολοφόνων. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος αὔριον...

Γ. Α. Β.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΤΡΙΤΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροκρότησαν τοὺς ἥρωας. Ποῦ εὑρέθησαν διὰ μιᾶς τόσα ρόδα, τὰ χρυσάνθεμα, τὰ γιασεμιά; Καὶ ἔρχεται ὁ κόσμος μὲ ρόδα, μὲ χρυσάνθεμα, μὲ γιασεμιὰ τοὺς πρώτους μας τραυματίας. Θὰ ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ἀποθέωσις αὐτὸ ποὺ ἔγινε χθές. Καὶ οἱ γενναῖοι χθὲς τὸ ἀπόγευμα, μέσα ἀπὸ τὰ νοσοκομειακὰ των αὐτοκίνητα ἐχαιρέτων ἄλλοι εὔθυμοι, ἄλλοι ἐνθουσιώδεις καὶ ὅλοι συγκεκινημένοι τὰ πλήθη. Ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν ἔγινε χθές, ὅσα ρόδα καὶ ἂν ἐρρίφθησαν, ὅσα μάτια καὶ ἂν ἐδάκρυσαν ἀπὸ συγκίνησιν, ἦτο τίποτε ἔμπροσθεν εἰς αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ ἡπειρωτικὰ δουνὰ οἱ γενναῖοι μας. Ἡμεῖς προσφέρομεν ἄνθη, δάκρυα καὶ χειροκροτήματα, ἐνῷ αὐτοὶ μᾶς ἔδωσαν τὸ αἷμα των. Ποτὲ δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ τοὺς ἀνταποδώσωμεν τὴν θυσίαν. Ποτὲ καὶ μὲ τίποτε.

ΕΥΓΕ!

Εἷς ἄλλος στήλας ὁ ἀνωγνώστης θὰ ἴδῃ μίαν ἡρωϊκὴν πρᾶξιν Δωδεκανησίου. Ἐκεῖνοι σαντες ἀπὸ ἑλληνικὸν τινα δρμον ἀπεβιβάσθησαν εἰς μίαν τῶν Δωδεκα Νήσων καὶ ἐπέτυχον νὰ συλλάβουν ὁλόκληρον τὸ φυλακεῖον τῶν καραμπινιέρων, ἐπιστρέφοντες ἀκολούθως εἰς τὴν βάσιν τῆς ἐξορμήσεώς των. Πρόκειται περὶ ἡρωϊσμοῦ ὁ ὁποῖος συγκινεῖ, ἐνθουσιάζει καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐγγραφὴν εἰς τὴν ὑποθήκην τὴν ὁποίαν ἔχει ἐγγράψῃ ἡ Μήτηρ Ἑλλὰς ἐπὶ τῆς τύχης τῶν Δώδεκα Νήσων. Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν ἔχει ἄλλους λόγους νὰ εἴπῃ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ ἐνὸς ὑπερήφανον Εὖγε!

ΠΡΟΣΟΧΗ

Κατασκευάσατε καταφύγια. Συσκοτίσατε καλῶς τὰ σπίτια σας. Τοποθετήσατε ἀκούρα χαρτιὰ εἰς τὰ τζάμια τῶν παραθύρων σας. Προμηθευθῆτε ἀπὸ τὰ εἴδη τῆς πρώτης προχείρου περιθάλψεως τὰ ὁποῖα σᾶς ὑποδεικνύουν αἱ διανεμηθεῖσαι ἐντυποι ὁδηγίαι. Πόλεμον κάμνομεν, ὁ ἐχθρὸς κατὰ τοῦ ὁποίου ἀμυνόμεθα θὰ εἶναι ὄπουλος καὶ βάρβαρος. Αἱ ἐπιθέσεις του κατ' ἀθώων πληθυσμῶν τὸ ἀποδεικνύουν. Τὰ μέτρα προνοίας καὶ προφυλάξεως εἶναι ἀπαραίτητα. Ἡρωϊσμὸς εἶναι νὰ πειθαρχοῦμεν εἰς τὰς διδομένας ὁδηγίας. Ἡ ἀμέλεια ἡ ἀνυπακοὴ ὑπὸ τὰς συνθήκας σήμερον εἰς τὸν ἐχθρόν.

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Βόρειον Ἤπειρον δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποσποῦν τὴν προσοχήν μας ἀπὸ ἕνα ἄλλο πολλῆς σημασίας γεγονός: τὴν εἴσοδον βρεταννοελληνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀδριατικήν, ἐκεῖθεν τοῦ περιφήμου στενοῦ τοῦ Ὀτράντο. Ἀπὸ ἀπόψεως συμμαχίας εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου τῆς Ἀλβανίας ἡ ναυτικὴ αὐτὴ δρᾶσις εἶναι πλέον ἢ προφανὲς πόσον στοιχίζει εἰς τὰς Ἰταλικὰς μεταφοράς. Ἀφ' ἑτέρου, ἀπὸ ἀπόψεως γοήτρου — τοῦ ἀνυπάρκτου ἄλλως τε γοήτρου — τῶν Ἰταλῶν εἶναι ὡσαύτως πρόδηλος ἡ σημασία τῆς ναυτικῆς ἥττης τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὴν ἐξῆς ὄχι πλέον ἡ Μεσόγειος ἀλλὰ οὐδὲ κἂν ἡ Ἀδριατικὴ — κλεισμένη μέχρι τοῦδε θάλασσα τῆς Ἰταλίας — θὰ εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν της.

ΑΙ ΔΩΔΕΚΑ ΝΗΣΟΙ

Εἰς τὴν πλατεῖαν Φιλικῆς Ἑταιρίας, εἰς τὸ Κολωνάκι θὰ λαδῇ, ἀπὸ ἐτῶν ἔχει στηθῇ ἡ προτομὴ τοῦ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ἑταιρείας Ἰωάννου Ξάνθου. Εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ βάθρου τῆς προτομῆς εἶχον χαραχθῇ τὰ ὀνόματα τῶν Δώδεκα Νήσων. Κατόπιν ὅμως, διαμαρτυρίας τῆς ἐνταυθοῦ Ἰταλικῆς πρεσβείας, τὰ ὀνόματα τῶν νήσων εἶχον ἀπαλειφθῇ διότι αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις εἶχαν τὴν γνώμην ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγῃ ἐν τῷ τὸ ἱκανὸν νὰ προκαλῇ παρεξηγήσεις εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Σήμερον, γαμίζεται ὅτι δὲν συντρέχει κανεὶς λόγος διὰ νὰ μὴ ἐπαναχαραχθοῦν, χρυσοῖς γράμμασι, τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωϊκῶν νήσων εἰς τὸ βάθρον τῆς προτομῆς. Αἱ Δώδεκα Νῆσοι εἶναι καὶ θὰ γίνουν ἑλληνικαί.

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Κάποτε ὁ Μουσσολίνι εἶχε δεῖ εἰς ἀκρόασιν ἕνα χωρικόν, πρόεδρο μιᾶς ἀγροτικῆς κοινότητος, ἡ ὁποία εἶχε δώσει λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν. Ὁ Ντοῦτσε συνέχαρη θερμῶς τὸν χωρικόν, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶπε ὅτι θὰ θεωρεῖ ἀξίαν πάσης τιμῆς ἡ ἐπιτυχία του διὰ νὰ ἐπιτύχουν καὶ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα ὅλοι καὶ ὅπου ἤκουε τὸ ὄνομά του ἐπρόκειτο περὶ ἐπιτεύγματος ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἰταλίας.

— Μὰ δὲν μοῦ λές, Ντοῦτσε — τοῦ ἔφυγε ὁ ἀφελὴς ἄνθρωπος — τί εἶναι αὐτὸ τὸ «ἀνεξαρτησία», ὅπως λές;

Ὁ Μουσσολίνι προσεπάθησε νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὸ ὁ χωρικὸς δὲν ἐφαίνετο ἀπολύτως νὰ νοιάζεται. Τότε ὁ Μουσσολίνι τὸν πῆρε, ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἔβγαλε εἰς ἕνα παράθυρον καὶ τοῦ ἔδειξε τὴν Πάτρα. Βέντσο καὶ τοῦ ἔδειξε τρία αὐτοκίνητα ποὺ ἐσταθμευσαν στὴν πλατεῖαν.

— Βλέπεις αὐτὰ τὰ τρία αὐτοκίνητα; — τοῦ λέγει. Τὸ ἕνα εἶναι φορτωμένο ἀπὸ Ἰταλούς, τὸ ἄλλο δύο ἄρματα ζεύγη. Τοῦ χρόνου τὰ δύο θὰ εἶναι Ἰταλικὰ καὶ τὸ ἕνα ξένο. Τὸν ἑπόμενον χρόνον θὰ εἶναι καὶ τὰ τρία Ἰταλικά. Λοιπὸν αὐτὸ θὰ σῇ ἐξυπηρετήσῃ.

— Τώρα τὸ καταλαβαίνω, Ντοῦτσε. Ἐπιστρέφων εἰς τὸ χωριό του ὁ ἀφελὴς ἐκεῖνος ἐπῆρε τὰ γραφεῖα τῆς κοινότητος τοὺς φίλους του καὶ τοὺς ἐχθροὺς του καὶ τοὺς ἔστειλε ὅλους στὸ καφενεῖο του μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ μὴ πληρώσῃ κανεὶς τίποτα, πρὸς τὸ παρὸν θὰ πληρώσω ἐγὼ (ἀσφαλῶς ἐννοοῦσε τὸ κράτος) καὶ ἐγὼ, ὅμως, καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἔχουν τώρα, δὲν τὰ καταλαβαίνουν.

— Πλήρωσε μας τὸ καὶ σὺ μὲ τοὺς φίλους σου, τοὺς λέγουν ὅλοι.

— Ἐλάτε ἕξω στὸ παραθύρι, ἀπὸ κατὰ ἐκεῖ κάτω, στὴν πλατεῖα τρεῖς αὐτοκίνητα. Ὁ ἕνας εἶναι Ἰταλός, οἱ δύο εἶναι ξένοι. Τοῦ χρόνου ἀκόμη θὰ εἶναι οἱ δύο ξένοι. Ἰταλοὶ δὲν θὰ ὑπάρχουν ἐδῶ. Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ θὰ εἶναι ἐνοικιασμένος θὰ εἶναι καὶ οἱ τρεῖς ζητοῦν αὐτὸ θὰ σῇ ἐξυπηρετήσει.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Διὰ τὴν ἐποποιΐαν τῆς Πίνδου χρειάζεται νέος...

— Πινδαρος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΕΞΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΣΦΟΔΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΦΘΑΣΑΝ ΜΕΧΡΙΣ ΕΡΣΕΚΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΣ ΑΠΟΘΗΚΑΣ.- Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΜΑΣ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΕ ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΝ

23ον ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου ἐξεδόθη χθὲς τὴν νύκτα τὸ ὑπ' ἀριθ. 23 πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 18ης Νοεμβρίου 1940:

«Εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ εἰς τὴν περιοχὴν ἀνατολικῶς Κορυτσᾶς συνήφθησαν καὶ σήμερον σφοδροὶ ἀγῶνες. Τὰ στρατεύματά μας ἔσχον νέας ἐπιτυχίας ἀποκρούσαντα ἐχθρικὰς ἀντεπιθέσεις καὶ καταλαβόντα θέσεις τοῦ ἀντιπάλου ὧν ἠμύνετο μετὰ πείσματος.

»Ἐχθρικὰ τμήματα ἄτινα πρὸ ἡμερῶν εἶχον εἰσβάσει εἰς τὴν περιοχὴν νοτίως τοῦ ποταμοῦ Καλαμᾶ ἀποδιώχθησαν ἅπαντα βορείως τοῦ ποταμοῦ.

»Ἡμέτερα τμήματα ἐπιδραμόντα εἰς βάθος ἐνὸς ἐχθρικοῦ ἐδάφους κατέστρεψαν ἀποθήκας στρατιωτικῶν ἐφοδίων καὶ καυσίμων ὅλων εἰς Ἐρσέκαν καὶ Μπόρόβαν καὶ συνέλαβον αἰχμαλώτους τινάς.

»Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία διὰ σοβαρῶν δυνάμεων ἐβομβάρδισε τὰς ἐπὶ τοῦ μετώπου θέσεις μας. Κατ' ἀερομαχίας ἄνωθεν τοῦ μετώπου ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία κατέρριψε 7 βομβαρδιστικὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα καὶ 2 διώξεως. Δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὰς βάσεις των.

»Ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία ἐξετέλεσεν ἀναγνωρίσεις εἰς βάθος ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους καὶ ἐβομβάρδισε τὸ ἀεροδρόμιον Ἀργυροκάστρου καὶ ἐχθρικὰς ψάλαγγας ἐν κινήσει.

»Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐβομβαρδίσθη παρ' ἐχθρικῆς ἀεροπορίας ἡ Πρέβεζα ἀνεπιτυχῶς».

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ)

*

ΗΡΩΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ

Ἐκ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας ἐξεδόθη χθὲς ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἔρριψαν βόμβας τινὰς εἰς κωμόπολιν ἐν Ἠπείρῳ, ἄνευ θυμάτων ἢ ζημιῶν.

Ἕλλην, Δωδεκανήσιος, διαμένων καὶ ἐργαζόμενος εἰς Ἐλευθέραν Ἑλλάδα τὴν νύκτα τῆς 1/ης πρὸς τὴν 18ην Νοεμβρίου, ἐπὶ κεφαλῆς συμπατριωτῶν του καὶ ἄλλων, ἀπέπλευσαν ἐκ τινος ἑλληνικοῦ ὅρμου διὰ βενζινοπλοίου καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς νησίδα τινὰ τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ ὁμὰς αὕτη ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἰταλικοῦ φυλακείου Καραμπινιέρων, τοῦ ὁποίου ἠχμαλώτισε τὸν ἀρχιφύλακα καὶ τρεῖς Καραμπινιέρους μετὰ τοῦ ὁπλισμοῦ των.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπετέθη κατὰ τοῦ ναυτικοῦ φυλακείου τῆς ἰδίας νησίδος μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον τριῶν, ἐν οἷς καὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς βαθμοφόρου.

Οἱ ἐπιδραμόντες ἐπέστρεψαν πάντες μετὰ τῶν τεσσάρων αἰχμαλώτων καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ των, εἰς τὸν ὅρμον ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπέπλευσαν.

Ἀθῆναι τῇ 18—12—1940

(Ἐκ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημ. Ἀσφαλείας)

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ἡ χθεσινὴ 22α ἡμέρα τοῦ πολέμου ἦτο ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελεσμάτων ἀπολύτως ἱκανοποιητική διὰ τὰ στρατεύματά μας, οἱ ὁποῖοι